

L'ESPERANÇA

L'ESPERANÇA ÉS COM TIRAR
L'ÀNCORA A L'ALTRA RIBA.

AL FINAL DE L'EXISTÈNCIA
NO ENS ESPERA EL NAUFRAGI.

(Papa Francesc)

Al final de l'existència no ens espera el naufragi:
Tot neix per florir en una eterna primavera.

Estima les persones. Respecta el camí de tots, tant si és recte com si és turmentat, perquè cada un té una història per explicar. Tot amor que sorgeix és una potència de transformació que anhela la felicitat.

Pensa que tota injustícia contra un pobre és una ferida oberta i disminueix la teva mateixa dignitat.

I cada dia demana a Déu el do del coratge. Recorda't que Jesús ha vençut per nosaltres la por. I si un dia et pren la por, o tu pensessis que el mal és massa gran per ser derrotat, pensa simplement que Jesús viu en tu.

Tingues sempre el coratge de la veritat, però recorda't: no ets superior a ningú.

I conrea ideals. Viu per alguna cosa que supera l'home. I si un dia aquests ideals et demanessin un compte saldat per pagar, no deixis mai de portar-los en el teu cor. Si t'equivoques, aixeca't: res no és més humà que cometre errors. I aquests mateixos errors no han d'esdevenir per a tu una presó.

Aprèn de les meravelles, conrea la sorpresa, conrea l'admiració. Viu, estima, somia, creu. I, amb la gràcia de Déu, no et desesperis mai.